

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12908/2025
08.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Душан Павлица, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, са умешачем на страни тужене Град Панчево, коју заступа Градско правобранилаштво Града Панчева, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 28201/21 од 06.03.2025. године, у седници одржаној 08.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 28201/21 од 06.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 28201/21 од 06.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 13582/19 од 27.05.2020. године, која је исправљена решењем истог суда П 13582/19 од 10.07.2020. године, ставом I изреке, дозвољено је учешће умешача на страни туженог Општине Панчево. Ставом II изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд тужену обавезе да јој исплати износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 16.10.2018. године до исплате, као неоснован. Ставом III обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 12.000,00 динара

Виши суд у Београду је, пресудом Гж 28201/21 од 06.03.2025. године, ставом првим изреке, одбио, као неосновану, жалбу тужиље и потврдио пресуду Првог основног суда у Београду П 13582/19 од 27.05.2020. године, исправљену решењем истог суда П 13582/19 од 10.07.2020. године, у ставовима другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете коју је тужилца претрпела 20.06.2016. године када је у граду Панчеву и његовој околини пао град, и оштетио њен стамбени објект, који се налази у том граду. Побийана пресуда којом је тужбени захтев тужиле одбијен заснована је на одредби члана 5. став 1. Закона о метеоролошкој и хидролошкој делатности („Службени гласник РС“ бр. 88/2010) и одредби члана 6. став 1. Закона о одбрани од града („Службени гласник РС“ бр. 54/2015), а донета је применом правила о терету доказивања имајући у виду да тужилца није доказала да је предметну штету претрпела због пропуштања финансирања система одбране од града нити је доказала постојање узрочно-последичне везе између евентуалног пропуста финансирања и настанка штетног догађаја пошто је, ступањем на снагу важећег Закона о одбрани од града, надлежност за противградну заштиту враћена Републичком хидрометеоролошком заводу који има својство правног лица и није орган Републике Србије за чији рад би она одговарала у смислу одредбе члана 172. Закона о облигационим односима. Нема услова за уједначавање судске праксе у конкретном случају, имајући у виду да је побийана одлука донета применом правила о терету доказивања.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужилца је поднела 19.06.2019. године, а вредност предмета спора је 30.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у ком се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да против одлуке другостепеног суда, у овој врсти спора, ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић